

вѣдвалъ, че не трѣбва да се чака помощъ отъ другитѣ, ами сами българитѣ да извоюватъ свободата си. Целъта била да поведатъ народа къмъ общо възстание. За да омаловажи мемоара подаденъ отъ Касабовия комитетъ за дуализъмъ съ Турция, както и да провѣри духоветѣ въ България, на първо време Раковски пригответилъ две чети, едната подъ воеводството на П. Хитовъ, а другата на Ф. Тотю.

Чрезъ Н. Балкански Панайотъ се запозналъ съ българскитѣ търговци въ Букурещъ, които особено настоявали за едно тѣсно сътрудничество съ Сърбия. Тѣ били съгласни да подкрепятъ минаването му въ България, но при условие той да въодушеви и подготви народа, но не и да го бунтува. Следъ като Хитовъ получилъ 160 лири, почналъ приготвлението на чета за минаване на Дунава. За знаменосецъ билъ избранъ Василъ Левски, за писаръ Иванъ Кършовски, за втори воевода Филипъ Тотю, а Желю Черньовъ за помощникъ. Четата на Хитовъ, състояща се отъ 70 юнака, минала Дунава подъ Тутраканъ и за 13 деня достигнала до Стара-планина, като по пѣтя си изклала нѣколко турци, за да не я издадатъ. Изтощени отъ безсъние, гладъ, умора и безпокойствия, четата заема здрави позиции при р. Тича. Отъ тукъ тя се отправя покрай Котелъ за Сливенъ, въ който Панайотъ влѣзълъ тайно. Тукъ той научилъ чрезъ в. Македония, че четата на Филипъ Тотю била разбита при с. Върбовка. За да влѣзе обаче въ контактъ съ разбитата чета, воеводата изпратилъ човѣкъ да ги посрещне и ако има ранени, да бждатъ прибрани на безопасно мѣсто. Отъ много градове пристигнали пратеници да питатъ, дали е време да дигнатъ бунтъ. Панайотъ имъ отговорилъ, че е рано, но да се готвятъ за идната година. Следъ една седмица воеводата научилъ, че Филипъ Тотю билъ повторно разбитъ при с. Елово (Трѣвненско). Въпрѣки това, младежи отъ Сливенъ, между които имало отъ Пловдивъ и Ст.-Загора, се въоръжили съ задача, следъ като се събератъ край в. Българка, да запалятъ конацитѣ и нападнатъ турската махала. Когато обаче Панайотъ прегледалъ оръжието имъ и видѣлъ, че сж млади и неопитни, макаръ и ентузиазирани, той ги убедилъ да се върнатъ, защото чрезъ такива действия може да предизвикатъ бунтъ, а българитѣ не сж още готови за такава акция. Върналиятъ се пратеникъ разказалъ, че къмъ Хаинъ-боазъ има много турски потери и че не можалъ да срещне Филипъ Тотю. Затова Панайотъ решилъ да остави нѣколко момчета да защищаватъ града въ случай, че тур-